

ხმები ოთახიდან

ისევ კედლებთან ვწევარ მგლოვიარე,
ძველი ხსოვნა მოაქვს ეზოდან ძახილს.
ბევრი სასტიკი ღამე გავიარე,
რამდენ წვალეზას მალავს ეს ოთახი.

რკინაზე ცივი ეს ჩემი მკერდია,
ო, როგორ მოსჩანს ჭერი გაბზარული.
ხმამაღლა ვამბობ: ჩემთვის სულერთია
ვარდით თუ ეკლით ვიქნე დაფარული.

ისევ მიხარია დღეს გასვლა მზეზე,
დღეს ჩემი სახე ბევრის მეტყველია.
და ცეცხლივით მწვავს ფიქრი სიშორეზე
და ირგვლივ მხოლოდ ოთხი კედელია.